

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13CoE/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206305
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614206305.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou G. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenou kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťaťa rodičov: povinnej (matky) S. H., bytom G. XX a oprávneného (otca) Ing. O. S., bytom N., U. X/X, právne zastúpeného JUDr. Dášou Valachovou, advokátkou so sídlom Partizánske, R. Jašíka 158/8, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 8. januára 2015, č.k. 4Em/1/2014-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.05.2013, č.k. 6CoP/56/2013-384 vo výroku o úprave styku otca (oprávneného) s maloletou G. H., nar. XX.XX.XXXX. Povinnej uložil pokutu vo výške 200,- eur. Zároveň povinnej uložil povinnosť zaplatiť uloženú pokutu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet Okresného súdu Partizánske. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom zo dňa 14.10.2014, doručeným súdu dňa 14.10.2014, domáhal proti povinnej výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou G. H., a to na podklade rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012. Návrh odôvodnil tým, že matka mu odmieta umožniť styk s maloletou podľa rozhodnutia okresného súdu. Z jej strany dochádzalo za pol roka buď k úplnému znemožneniu alebo k narušeniu riadneho styku otca s maloletou. Matka maloletú na styk s otcom úmyselne nepripravila, riadne ju neobliekla, neprichystala jej žiadne veci. Tým zanedbáva svoje rodičovské povinnosti a nerešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Partizánske, pretože maloletú na styk riadne nepripravuje. Matka nechcela maloletej umožniť odísť s otcom v určenú hodinu, maloletá mu viackrát povedala, že s ním nemôže odísť, pretože jej to matka zakázala a keď odíde, bude na ňu kričať a bude mať z toho doma zle. Maloletá vyšla z domu sama, matka ju neprivedla pripravenú a neodovzdala otcovi. Niekedy jej matka nedovolila s otcom odísť. Svojím konaním úmyselne zamedzuje otcovi v styku s maloletou. Maloletá sa matky bojí, správa sa zlostne, podráždene, agresívne, na adresu otca sa vulgárne vyjadruje. Uvedené skutočnosti sa snažil riešiť prostredníctvom ÚPSVaR Partizánske, ktorý spísal viaceré záznamy a matku predvolal, avšak matka akékoľvek kroky úradu práce nerešpektovala. Vo výchove matky sú závažné nedostatky, a preto navrhol, aby súd určil nad jej výchovou dohľad a uložil maloletej a matke povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu. Výkon rozhodnutia navrhol nariadením odňatia dieťaťa matke v hodinách určených pre styk maloletej dcéry s otcom a jej odovzdaním na vymedzený čas otcovi. Súd uznesením zo dňa 21.10.2014, č.k. 4Em/1/2014-23 vylúčil návrh otca na nariadenie dohľadu nad výchovou maloletej G. H. a na uloženie povinnosti matke maloletej podrobiť sa odbornému poradenstvu na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2014 a konanie sa vedie na tamojšom súde pod sp. zn. 4P/55/2014. Povinná k návrhu oprávneného uviedla, že otec sa styku s maloletou domáha len vtedy, keď mu to vyhovuje. Ona dcéru pripraví na stretnutie podľa rozsudku vždy. Uložením pokuty

v akejkol'vek výške sa síce otec domnieva, že potrestá ju, ale v konečnom dôsledku potrestá samotné dieťa, keďže žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Otec maloletej o ňu nejavil dostatočný záujem, pretože ju (matku) vyhodil zo spoločnej domácnosti. Jeho záujem spočíva len v tom, že sa občas domáha stretnutia s maloletou, ale pritom ju nedokáže motivovať tak, aby o stretnutia javila záujem. Jediný problém v stretávaní je ten, že otec nemá záujem rešpektovať vôľu dieťaťa a tvrdošijne trvá na tom, že si ho nevezme, keď nechce ísť samé. O tomto orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately matka informovala, avšak sa s tým nevysporiadal. Preto navrhla, aby sa orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zúčastnil odovzdávania dieťaťa, na čo jej oznámili, že nemajú na to auto a čas. Jediné, čoho sa doposiaľ dočkala, bolo testovanie maloletej projektívnymi metódami a tiež toho, že si mohla o sebe prečítať od znalkyne, ako je matka, na ktorú je maloletá fixovaná. Nevedela, na koho by maloletá mala byť fixovaná, keď jej otca nezaujímala ani počas tehotenstva a aj teraz ho zaujíma nie pre ňu samotnú, pretože maloletú k dispozícii má, ale skôr mu prekáža, ak ju na úpravu styku nesprevádza priamo do jeho blízkosti. Uviedla, že ona sa s dieťaťom o jeho otcovi nebaví, ak sa na neho nepýta, tak túto tému nerozoberajú, pretože tým, že spolu nežili v spoločnej domácnosti, netuší, aký môže byť v reálnom správaní sa, netuší, čo s dcérou robia a nerobia. Preto nesúhlasila s dôvodmi, ktoré otec maloletej uvádzal, a ak tento navrhuje uloženie výchovného opatrenia, tak žiadala, aby ho súd neukladal jej, pretože ona má s maloletou dobrý vzťah, ale ten, kto má problém, je otec maloletej, preto by mala byť povinnosť poradenstva nariadená buď otcovi a maloletej, alebo maloletej a obom rodičom. Z vykonaného dokazovania mal súd za nepochybne preukázané, že rozsudkom tamojšieho súdu, ktorý je vykonateľný, bolo rozhodnuté o styku otca - oprávneného s maloletou G. H.. Matke bola uložená povinnosť maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, v uvedený deň a hodinu maloleté dieťa otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu ho od otca prevziať. Táto skutočnosť medzi účastníkmi nie je sporná. Sporné medzi účastníkmi je to, či matka maloletú na styk s otcom riadne pripravuje a v určený deň a hodinu maloletú otcovi riadne odovzdá. Otec tvrdí, že matka maloletú na styk nepripravuje a matka tvrdí, že ju na styk riadne pripravuje a maloletú vždy riadne odovzdá. Súd z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že matka nerešpektuje vykonávané rozhodnutie súdu tým, že maloletú na styk s otcom riadne nepripravuje a otcovi ju riadne v súdom určených termínoch neodovzdáva. Táto skutočnosť je dôvodom, pre ktorý je potrebné nariadiť výkon citovaného rozhodnutia súdu. Súdu je v prvom rade zrejmé, že oprávnený a povinná majú medzi sebou také osobné rozpory, ktoré ich ovplyvňujú pri ich vzájomnom správaní. Ani pred maloletou sa nesprávajú k sebe s dostatočnou úctou a maloletej tak svojím vzájomným vzťahom a správaním poskytujú nevhodný príklad a negatívne ju ovplyvňujú. Rodičia i starí rodičia maloletej by mali umožniť maloletej vyvinúť si zdravý citový vzťah s otcom, s ktorým maloletá nebýva v spoločnej domácnosti, tým viac, že zo správania otca vyplýva, že o maloletú prejavuje vážny záujem a zo správania maloletej (odhliadnuc od verbalizovaných negatívnych vyjadrení ovplyvnených postojom matky a starých rodičov) vyplýva, že s otcom má dobrý vzťah, má ho rada a má s ním zažitú pozitívne zážitky. V záujme maloletej G. je, aby si vytvorila pozitívny citový vzťah k svojej matke, ale aj k svojmu otcovi. Matka i starí rodičia jej musia vytvoriť také podmienky, aby sa mohla v čo najširšom možnom rozsahu stretávať so svojím otcom a vytvoriť si k nemu puto. Minimálny rozsah, v akom jej to musia umožniť, je určený rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351. Matka je povinná maloletú pripraviť na styk s otcom tak, že zabezpečí, aby v čase, kedy sa má styk podľa rozhodnutia súdu realizovať, nemala iný program. Rovnako je povinná maloletú na styk pripraviť fyzicky, to znamená dať jej primerané oblečenie a obuv, prípadne jej pripraviť veci, ktoré bude počas styku s otcom potrebovať. Vzhľadom k tomu, že výkon práva otca na styk s maloletou nie je obmedzený na miesto bydliska maloletej, musí byť maloletá v čase začatia styku oblečená a obutá takým spôsobom, aby ju otec mohol z miesta jej bydliska odviešť a stráviť s ňou najmenej celý súdom určený čas. Súd nepovažoval za dostatočnú prípravu maloletej to, ak matka maloletú v čase príchodu otca len postaví pred dvere domu, prípadne ju len dotiahne k bránke rodinného domu. Súčasťou prípravy maloletej okrem fyzickej prípravy podľa predchádzajúceho odseku je aj príprava psychická. Maloletá musí vedieť, kedy sa má s otcom stretnúť (v tom čase jej matka nesmie urobiť iný program) a musí byť na stretnutie pripravená aj psychicky. Matka by ju mala pripraviť takým spôsobom, aby sa na stretnutie s otcom tešila a aby styk s otcom pre ňu predstavoval pozitívny zážitok. Skutočnosť, že má s otcom spory alebo má voči jeho osobe vnútorné výhrady, musí matka v tomto prípade prekonať. Je nežiaduce, aby sa pred stykom vyjadrovala o osobe otca pred maloletou negatívne. Rovnako je nežiaduce, aby sa o ňom negatívne vyjadrovali starí rodičia maloletej. Z psychologických vyšetrení maloletej jednoznačne vyplýva, že jej negatívne vnímanie otca je ovplyvnené obrazom, ktorý je jej o ňom vytváraný v domácnosti matky. Aby sa prispôbila tomuto obrazu, očakávajúc za také správanie odmenu od matky a starých rodičov, sama sa správa k otcovi počas súdom určeného styku negatívne a odmieta opustiť miesto svojho bydliska. Maloletá je teda vo vzťahu k otcovi pred realizáciou styku negatívne ovplyvnená matkou a starými rodičmi. To súd považoval

za porušenie povinnosti, uloženej matke, pripraviť maloletú na styk s otcom "riadne". Matka a jej rodičia musia s maloletou o styku s otcom komunikovať a musia v nej vytvoriť pred stykom pozitívny pocit. Ak maloletú ovplyvnia negatívne tým, že sa o otcovi negatívne vyjadrujú a maloletú podporujú v odmietaní styku s otcom a ak v čase styku vytvárajú prostredie plné stresu, nemožno hovoriť o riadnej príprave na styk. Matka nemôže bez predchádzajúcej dohody s otcom vymýšľať pre maloletú na čas styku s otcom program. Musí akceptovať, že počas výkonu styku je za program maloletej, za starostlivosť o ňu ako i za jej výchovu zodpovedný otec. Matka sa mylí v tom, že otec má rešpektovať výlučne vôľu dieťaťa - maloletá je v takom veku, že jej vôľu je treba usmerňovať, a to v záujme jej výchovy a zdravého vývoja. Osobami zodpovednými za jej usmernenie sú jej rodičia. Matka teda musí maloletú pred stykom s otcom usmerniť takým spôsobom, aby styk s otcom neodmietala. Ak tak neurobí, nemožno pričítať za vinu otcovi, ak sa s ním maloletá stretávať nechce, zvlášť ak považuje také správanie pre postoj svojich rodinných príslušníkov za žiaduci. Súd prihliadol aj na to, že z psychologického vyšetrenia maloletej vyplýva, že pobyt u otca neodmieta z dôvodov na strane otca, ale z toho dôvodu, že žiarli na matku, ktorá svoju pozornosť venuje nielen maloletej, ale aj svojmu súčasnému partnerovi. Rovnaká skutočnosť vyplýva aj z písomného podania otca (uvádza, že maloletá sa bála, že matka počas styku maloletej s otcom odíde s „ujom N.“ preč). Z uvedeného vyplýva, že na strane otca niet takých prekážok, ktoré by bránili riadnemu styku s maloletou. Inými slovami maloletá neodmieta styk s otcom kvôli otcovi, ale kvôli svojim obavám z odlúčenia od matky. Súd sa jednoznačne stotožnil s písomným vyjadrením matky v tom zmysle, že úlohou rodičov má byť, aby opustili svoje egoistické a nízke záujmy (trýznenie druhého rodiča). Mali by si uvedomiť, že priorita záujmu dieťaťa platí najmä preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa u neho prejavujú negatívnejšie než v živote rodiča. Dieťa totiž nie je silná osobnosť a musí sa so situáciou v rodine vysporiadať. Matka si však musí uvedomiť, že opustiť svoje záujmy musí nielen otec, ale aj ona. Nesmie teda brániť styku maloletej s otcom takým spôsobom, že ju na styk vhodne psychicky nepripraví. Dieťa musí mať vytvorený vzťah k obojom svojim rodičom (ak obaja rodičia o to prejavujú záujem). Obaja rodičia sú zároveň zodpovední za to, aby si vytvorilo vzťah k druhému z rodičov. Matka teda musí byť svojím spôsobom do určitej miery zodpovedná za to, aký si vytvorí maloletá vzťah k otcovi a sama je povinná prispieť k tomu, aby bol tento vzťah pozitívny. Matka správne poukázala na právo maloletého dieťaťa byť v konaní vypočuté, ak vie prejavovať svoje názory. Toto právo sa však uplatní najmä v základnom konaní (spravidla na pojednávaní), nie v konaní vykonávacom. Aj v tomto konaní však maloletá priestor na vyjadrenie dostala, a to prostredníctvom príslušného úradu práce. Dňa 10.11.2014 bolo vykonané jej vyšetrenie, pri ktorom sa zistilo, že je negatívne ovplyvnená kritikou a hnevom zo strany matky a starých rodičov v prípade styku s otcom. Verbálne odmietanie styku je len reakciou na správanie matky voči otcovi, respektíve voči styku otca s maloletou. Súd vzal do úvahy aj správu obce G., ktorá bola vyhotovená dňa 10.11.2014 a z ktorej vyplýva, že obec nezistila nedostatky v podrobovaní sa súdному rozhodnutiu. Súd túto správu hodnotil s prihliadnutím na ostatné dôkazy ako nedostatočnú. Zo psychologických vyšetrení maloletej totiž vyplývajú iné závery, a to že je vo vzťahu k styku s otcom matkou negatívne ovplyvnená. Obec mala vykonať miestne šetrenie v rodine maloletej a skryte sledovať odovzdávanie maloletej otcovi, takýmto spôsobom ale podľa súdu nebolo možné zistiť všetky relevantné skutočnosti, najmä či bola maloletá pred odovzdaním otcovi náležite psychicky pripravená. Správa okrem toho neobsahuje všetky náležitosti, ktoré podľa § 4 vyhl. č. 474/2011 Z.z. má mať najmä "podrobný" popis priebehu zisťovania a meno a priezvisko osoby prítomnej pri zisťovaní. Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva záver, že matka maloletú na styk s otcom riadne nepripravuje. Preto je odôvodnený záver o tom, že je potrebné nariadiť nútený výkon citovaného rozsudku. Súd sa následne zaoberal tým, akú sankciu na vynútenie plnenia rozsudku má proti matke použiť, respektíve či má zabezpečiť odňatie dieťaťa. V prvom rade súd dospel k záveru, že odňatie dieťaťa na čas, počas ktorého sa má uskutočniť styk s otcom, nie je v posudzovanej veci vhodným opatrením. Maloletá je už v súčasnosti z priebehu styku stresovaná a odmieta ho, zásah úradných osôb do tohto styku by teda na ňu pôsobil nepochybne ešte viac negatívne. Neriešil by ani následný postoj matky k plneniu svojich povinností uložených citovaným rozsudkom. Takéto opatrenie by viac zasiahlo maloletú, ako matku, ktorá je povinnou z vykonávaného rozhodnutia. Relatívne široký rozsah styku otca s maloletou, a to aj počas víkendov, by bolo technicky náročne pravidelne realizovať odnímaním maloletej. Preto je podľa názoru súdu vhodnejšie zvoliť opatrenie, ktoré maloletú priamo nezasiahne. Takým opatrením je majetková sankcia, ktorá smeruje proti matke maloletej, a to pokuta. Výška pokuty je určená v § 273 ods. 1 O.s.p. a je 200,- eur. Súd nemá zákonnú možnosť pokutu zvýšiť, znížiť ani odpustiť. V posudzovanej veci ani po výzve podľa § 272 ods. 3 O.s.p. k náprave nedošlo. Výzva bola matke doručená dňa 23.10.2014 a ani po jej doručení sa styk nerealizoval riadne v súlade s rozhodnutím. Maloletá nebola na styk s otcom riadne psychicky pripravená, styk s otcom odmietala, bola ovplyvnená svojou matkou. Hypotéza ustanovenia § 273 ods. 1 O.s.p. pre uloženie pokuty teda bola naplnená. Súd nemohol

prihliadnuť na tvrdenia matky, že pokuta potrestá samotné dieťa. Sankcia je totiž uložená primárne matke. Nepochybne nepriamo dopadne aj na maloletú, avšak primárne postihuje majetok povinného z rozhodnutia, teda matky. Ak chcela matka zamedziť tomuto zásahu, nič jej nebránilo maloletú na styk riadne pripravovať (minimálne po doručení výzvy na dobrovoľné podrobenie sa rozhodnutiu). Ak bola matka napriek výzve súdu nepoučiteľná vo svojom postoji k styku otca s maloletou, musí teraz znášať zákonnú sankciu, ktorou je pokuta v sume 200,- eur. Pokuta je príjmom štátneho rozpočtu a matka je povinná zaplatiť ju na účet a s platobnými údajmi podľa pripojeného príkazu na úhradu. Súd považoval za potrebné uviesť, že uložením pokuty sa konanie o výkon rozhodnutia neskončilo. Pokutu je matke možné uložiť aj opakovane, a to v prípade, že bude pokračovať v porušovaní vykonateľného rozsudku o styku otca s maloletou. V takom prípade je možné pristúpiť aj k použitiu ďalších sankcií (zastavenie výplaty prídavku na dieťa, prípadne odňatie dieťaťa matke). Matka môže byť potrestaná aj v trestnom konaní, a to v súlade s § 349 Trestného zákona pre marenie výkonu úradného rozhodnutia trestom na jeden až päť rokov.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná. Namietala, že súd svojim dokazovaním nesprávne vyhodnotil dané skutočnosti napriek tomu, že predstavitelia obce G. uviedli, že v čase miestneho sledovania od 23.10. do 10.11. matka nebráni v styku maloletej s otcom a dieťa na styk riadne pripraví. Poukázala na to, že predstavitelia obce sú jediní, ktorí na základe dožiadania reálne sledovali styk oprávneného s maloletou, pričom táto možnosť bola ponúknutá aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. K tvrdeniu súdu, že správa obce G. je nedostatočná, pretože neobsahuje náležitosti podľa § 4 vyhlášky č. 474/2011 Z.z., uviedla, že odvolací súd by sa mal zaoberať tým, či súd prvého stupňa dostatočne a náležite poučil súčinné orgány, pretože v ďalšej časti svojho odôvodnenia na strane 10 súd konštatuje, že maloletá bola podrobená psychologickému vyšetreniu, resp. že zo psychologických vyšetrení vyplývajú iné závery. Zastávala názor, že psychologické vyšetrenie môže realizovať buď súdny znalec zapísaný v zozname znalcov alebo klinický psychológ, čo však rozhodne nespĺňa psychológ referátu poradensko-psychologických služieb. Taktiež konštatovanie súdu prvého stupňa o tom, že z pripojenej fotodokumentácie vyplýva pozitívny vzťah maloletej k oprávnenému, považovala sa neverifikovateľné tvrdenie, lebo je ťažké posúdiť, za akej situácie došlo k vyhotoveniu fotografií. Vytýkala súdu prvého stupňa, že sa absolútne nezaoberal tým, že oprávnený nedokáže dieťa namotivovať, ale zaoberal sa len tým, že matka dieťaťa má priateľa, na ktorého dieťa žiarli, a preto nechce chodiť k otcovi, aby matka netrávila čas s priateľom osamote. V danej veci súd prvého stupňa zaviazal ju a aj starých rodičov k tomu, aby vytvárali pozitívny vzťah dieťaťa k oprávnenému, zároveň si však súd odporuje tým, že obaja rodičia sú zodpovední za vytvorenie vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi, avšak podľa súdu oprávnený ako otec dieťaťa vlastne nič nemusí, lebo na jeho strane nie je žiadna reálna prekážka toho, že by s dieťaťom nemohol byť. Poukázala na to, že v predmetnej veci by mal súd rozhodovať v najlepšom záujme dieťaťa a za týmto účelom mohol využiť inštitút vyššieho súdneho úradníka, ktorý by sa reálne na styk dostavil a tento mohol odporovať. V závere odvolania uviedla, že uloženie pokuty v konečnom dôsledku okradne dieťa samotné, pretože sú to peniaze, ktoré sú z jej zárobku reálne vynakladané na maloleté dieťa. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil.

Oprávnený v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinnej uviedol, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a dospel k správne právnemu posúdeniu. Povinná totiž mala možnosť dobrovoľne sa podrobiť súdному rozhodnutiu, avšak aj pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty túto možnosť odignorovala. Poukázal na to, že jeho styk s maloletou G. prebieha neprirodzene už viac ako rok a zrejme sa zo strany povinnej jedná o pomstu za zamietnutie žiadosti o obmedzenie styku s maloletou, o ktoré povinná požiadala po tom, čo súd rozhodol o znížení jeho vyživovacej povinnosti k maloletej. Dňa 01.08.2013 sa povinná vyjadrila, že dieťa nikam nepôjde, dokiaľ nebude dostávať toľko peňazí, koľko dostávala. Povinná tiež maloletej povedala, že do N. k otcovi viac chodiť nebude a ani nikam inam, pričom priebeh súčasného styku presne kopíruje snahu povinnej obmedziť jeho kontakt s maloletou na dve hodiny každé dva týždne, a to len v obci G. a pred domom, v ktorom povinná s dieťaťom žijú. Poukázal na situáciu zo dňa 10.09.2014, kedy prišiel v súdom stanovenom čase do G. a maloletá G. sa doma ani nenachádzala, pričom na ňu čakal 40 minút pred domom a nikto mu nevysvetlil, z akého dôvodu maloletá nebola na stretnutie pripravená. Podobných situácií bolo pri realizácii styku za rok 2014 neúnosné množstvo, v dôsledku čoho bol nútený podať návrh na výkon rozhodnutia. Uviedol, že povinná maloletú vo vzťahu k nemu traumatizuje svojím hnevom, krikom, zastrášaním, sľubovaním darčiekov alebo nájdením nového otca. Toto ovplyvňovanie naďalej pretrváva, čo de facto najviac ubližuje maloletej a narúša jej psychickú rovnováhu. Maloletá G. si začala názory povinnej osvojovať, na jeho adresu sa vyjadruje vulgárne a hovorí mu, že s ním nemusí nikde ísť. Poukázal

na viaceré správy kolízneho opatrovníka, z ktorých nespochybniteľne vyplynulo, že zo strany povinnej dochádza k traumatizácii maloletej rôznymi spôsobmi. Čo sa týka správy obce G., uviedol, že práve v deň tzv. skrytého pozorovania povinná priviedla maloleté dieťa v čas, s čím bol práve dovtedy stály problém. Bolo pritom zjavné, že povinná vedela, že bude prebiehať pozorovanie a tomu zodpovedalo aj jej neprirodzené správanie a ústretovosť. V iné dni takým spôsobom odovzdávanie maloletej nikdy neprebíhalo, a ani potom. Odmietol tvrdenie, že sa k povinnej správal, resp. správa neúctivo, pretože toto tvrdenie obce G. nie je ničím podložené, čomu nasvedčuje aj fakt, že správa obce neobsahuje meno osoby, ktorá sa pozorovania zúčastnila, pričom v nej nie je ani uvedené, akým spôsobom k prejavu neúcty z jeho strany dochádza či dochádzalo. Zastával názor, že uvedená správa je tendenčná, čo však nie je prekvapujúce vzhľadom na príbuzenské alebo kamarátske vzťahy v malej obci G.. Zároveň podotkol, že výsledky jedného pozorovania nemôžu relevantne zohľadniť dlhodobý stav priebehu styku.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinnej navrhol toto odvolanie prešetriť a na základe toho rozhodnúť.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Podľa § 272 ods. 1 písm. a) O.s.p. súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Podľa § 272 ods. 3 O.s.p. pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa odseku 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 272 ods. 5 O.s.p. súd je oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov najmä v mieste pobytu dieťaťa alebo v mieste, kde sa dieťa zdržiava, v škole alebo u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

V predmetnej veci sa oprávnený proti povinnej domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku, a to rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.05.2013, č.k. 6CoP/56/2013-384, ktorým súd upravil styk oprávneného s maloletou G. tak, že otec (oprávnený) je oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý páry kalendárny týždeň v stredu v čase od 16.00 hod do 18.00 hod., každý nepáry kalendárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý páry kalendárny rok dňa 24.12. od 10.00 hod do 25.12. do 18.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 26.12. od 10.00 hod. do 31.12. do 18.00 hod., každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hod. do 07.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 07.08. do 18.00 hod. s tým, že matka (povinná) je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, v určený deň a hodinu maloleté dieťa otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu maloleté dieťa od otca prevziať. Tento rozsudok nadobudol vo výroku o úprave styku právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.04.2013. Oprávnený svoj návrh na výkon rozhodnutia odôvodnil tým, že povinná vyššie uvedený rozsudok súdu nerešpektuje a za pol roka z jej strany dochádzalo buď k úplnému znemožneniu alebo k narušeniu riadneho styku otca s maloletou. Na základe uvedeného súd prvého stupňa vyzval povinnú výzvou zo dňa 21.10.2014, č.k. 4Em/1/2014-24 na dobrovoľné podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu a zároveň ju poučil o následkoch neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Povinná vo vyjadrení k predmetnej výzve okrem iného uviedla, že ona dcéru pripraví na stretnutie s otcom podľa rozsudku vždy, pričom záujem oprávneného na styku s maloletou spočíva len v tom, že sa občas domáha stretnutia, ale pritom nedokáže maloletú G. motivovať tak, aby o stretnutia javila záujem. Za jediný problém v stretávaní sa oprávneného s dieťaťom považovala to, že oprávnený nemá záujem rešpektovať vôľu dieťaťa a tvrdošijne trvá na tom, že si ho nevezme, keď nechce ísť samé. Navrhla, aby sa orgán sociálnoprávnej

ochrany detí a sociálnej kurately zúčastnil na odovzdávaní dieťaťa, pričom o súčinnosť a následné zhodnotenie priebehu realizácie preberania dieťaťa je možné požiadať aj predstaviteľov samosprávy, prípadne tak môže urobiť pred akýmkoľvek rozhodnutím vyšší súdny úradník. Následne súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil výkon rozhodnutia o úprave styku a povinnej uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu pokutu vo výške 200,- eur.

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení nepostupoval správne, keď v predmetnej veci nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.05.2013, č.k. 6CoP/56/2013-384. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie konštatovaním, že zo psychologických vyšetrení maloletej jednoznačne vyplýva, že jej negatívne vnímanie otca je ovplyvnené obrazom, ktorý je jej o ňom vytváraný v domácnosti povinnej a aby sa prispôbila tomuto obrazu, očakávajúc za také správanie odmenu od povinnej a starých rodičov, sama sa správa k otcovi počas súdom určeného styku negatívne a odmieta opustiť miesto svojho bydliska. Na základe uvedeného súd prvého stupňa ustálil, že maloletá je vo vzťahu k otcovi pred realizáciou styku negatívne ovplyvnená povinnou a starými rodičmi, čo vyhodnotil ako porušenie povinnosti uloženej povinnej, ako matke maloletej G., maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvého stupňa vzal do úvahy aj správu obce G., z ktorej vyplýva, že miestnym šetrením a skrytým sledovaním sa nezistili nedostatky v podrobovaní sa súdному rozhodnutiu. Túto správu vyhodnotil súd prvého stupňa ako nedostatočnú, pretože takýmto spôsobom podľa názoru súdu nebolo možné zistiť všetky relevantné skutočnosti, najmä či bola maloletá pred odovzdaním otcovi náležite psychicky pripravená, a okrem toho správa zároveň neobsahovala všetky náležitosti podľa § 4 vyhl. č. 474/2011 Z.z. (najmä podrobný popis priebehu zisťovania a meno a priezvisko osoby prítomnej pri zisťovaní). Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd zastáva právny názor, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, keď sa bližšie nevysporiadal s existenciou rozporov medzi správou obce G. zo dňa 10.11.2014 (č.l. 33 spisu), z ktorej jednoznačne vyplýva, že povinná neodmieta styk maloletej s oprávneným, na tento styk ju pripravuje a oprávnenému odovzdáva a závermi správy zo zisťovania informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu súdu zo dňa 10.11.2014 (č.l. 34) a správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 10.11.2014 (č.l. 38), z ktorých vyplýva, že maloletá G. sa k oprávnenému počas súdom určeného styku správa negatívne a styk odmieta, čo je výsledkom nevhodného výchovného pôsobenia povinnej na maloletú. Je nesporné, že takto zistený skutkový stav si navzájom odporuje, pričom súd prvého stupňa na uvedený rozpor v zistenom skutkovom stave neprihliadal a náležite sa s ním nevysporiadal. Odvolací súd zároveň dodáva, že pokiaľ súd prvého stupňa posúdil správu obce G. ako nedostatočnú a neobsahujúcu všetky náležitosti podľa § 4 vyhl. č. 474/2011 Z.z., mal obec vyzvať na odstránenie uvedených nedostatkov ešte pred vyhodnotením tejto správy v napadnutom rozhodnutí, resp. požiadať o opätovné prešetrenie plnenia rozhodnutia o úprave styku maloletej G. s oprávneným.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude odstrániť nedostatky v zistenom skutkovom stave a za týmto účelom požiadať obec G. o opätovné prešetrenie dôvodov nepodrobenia sa rozhodnutiu o styku s maloletým dieťaťom a podanie písomnej správy tak, aby táto správa spĺňala všetky náležitosti podľa § 4 vyhlášky č. 474/2011 Z.z., túto správu vyhodnotiť, vysporiadať sa s prípadnými rozpormi medzi závermi tejto správy a závermi správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (č.l. 34 a 38 spisu) a následne opätovne rozhodnúť o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia tak, aby toto rozhodnutie bolo náležite odôvodnené.

Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.